

Δ

Δ

Δβήжδ, жеши. παρτ. двизάχх. (καὶ διὰ
 ᾠορ. двігнδхх. μελ. двігнδ,
 еши. κινῶ, σαλεύω, σκύλλω.

Δβήжδ, жиши(по). ᾠορ. подви-
 гóхх. = τῷ προηγουμ. двіжδ.
 Σπαθ. καὶ μεσ. двіжδсѡ,
 жешисѡ (καὶ-жишисѡ). κινού-
 μαι, σαλεύομαι, σκύλλομαι.
 ὁ μελ. подвѣжδсѡ καὶ по-
 двігнδсѡ.

Δβόε, ѱхх. οὐδ. δύο (ἰσοδυνα-
 μεῖ με τὸ κοιν. δυάρι).

Двоєсло́вх, а. ᾠορ. (ἐπιθ. Γρη-
 γορίου τοῦ διαλόγου) διάλο-
 γος. ἀλλὰ διάλογος = двѣ-
 словникх, καὶ ὅρα τὴν λέξ.
 Двоєсло́вх δέ = δίλογος. οὐ
 καλῶς ἄρα μεταφράσθη ἡ
 'Ελληνικὴ λέξις διάλογος,
 διὰ τοῦ двοєсло́вх. καὶ ὅρα
 περὶ αὐτῆς ἐν τῷ α. τόμῳ
 τοῦ περὶ συγγενείας τῶν
 δύο γλωσσῶν τοῦ Οἰκονό-
 μου, σελδ. 280).

Двóица, ѱ. θηλ. δυάς.

Двóрх, а. ᾠορ. αὐλή, ἔπαυλις.

Двоѡзы́чникх, а. ᾠορ. = двѡ-
 зы́чный.

Двоѡзы́чный, аѡ, ѱε. ἐπιθ. δι-
 γλωσσος.

Двѣ, двою. θηλ. (αἱ) δύο.

Двѣстѣ, двою стѣ. (καὶ διὰ
 τὰ τρία γένη). διακόσιοι,
 σιαί, σια. (καὶ двѣстн. μό-
 νον ᾠορ. καὶ θηλ.)

Девѣльи, аѡ, ѱε. ἐπιθ. παχύς,
 παχυλός, παχυμερής. (τὸ
 συντετμημ. ἀναβιβάζει τὸν
 τόνον девѣлх. 214).

Девѣлствò, а. οὐδ. πάχος,
 παχύτης (196. ὄχλος).

Дѣбрь, н. θηλ. φάραγξ. §-δ-
 гненнаѡ. (εὐαγ. Λ. 12). ἡ
 γέεννα τοῦ πυρός.

Деватѣны, нх. θηλ. (πληθ).
 τὰ ἔννατα.

Дѣвать, н. ἐννέα.

Дѣлва, ѱ. θηλ. πίθος. § οὔτλα
 дѣлва. τετρημένος πίθος.

Дѣмонскіѱ, аѡ, ѱε. ἐπιθ. = двѣ-
 сѣвскіѱ.

Дѣмωнх, а. ᾠορ. (ἐλλ.) = двѣсх.

Денáріѱ = динáріѱ.

Дѣннѱца, ѱ. θηλ. ἑωσφόρος.
 ζ) ἐκκλησίας. ὁ πρῶτος τῶν
 δαιμόνων (καὶ τότε ἐστὶν
 ᾠορ.)

Дѣнь, днѣ. ᾠορ. ἡμέρα. § дѣнь
 ѱ днѣ. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἡ-
 μέραν παρ' ἡμέραν. § днѣмх.
 ἡμέρας, μεθ' ἡμέραν (τὴν ἡ-
 μέραν δηλ. καὶ οὐχὶ τὴν νύ-